

zo ty našch wótc a knjez sy, našch dobrocziwy Bóh, a nad nami sam kraluješch, kiž tvoje džěczi smy. Cyle bjez žanoh' kónca je twoja Boža móc; wschitko schtož twoja wola chce, dyrbi so tež stacž. D kaš je ta wěc lochka nam, tajkoh' knjeza znacž.

3. D Knježe Jězu Khryste, našch luby zbóžniko! Bóh Syno wot wěcnošće, našch dobry srědniko! ty sy nam Wótca zjednaš, hdyž běchmy zhubjeni; sy wschitko zło precž zahnaš, nětk smy wumoženi. D jehnjo Bože swjate, kiž běšche bjez winy, kiž hojišch našche zlóšće, wuškysch naš we nuzy! Smil nad nami so, Knježe, a budž nam wschěm hnadny!

4. D swjaty Ducho, swěrnny a dobry tróšchtarjo! ty našchich cžěkow wěrnny a duschow lěkarjo! ach zwarnuj našche dusche, kotrež sy swjatoscziš, a kotrež Jězus Khrystus je droho wufupiš pschez swoju hórku martru a taš žalostnu smjercž. Ach wobrocž wot naš, Knježe, tu wschitku žaloscž precž. Wty na tebe, o Knježe, so wschitcy spusczamy, tebi tež, Jězu Khryste, so z cyla podamy.

7.

Budž křwała Bohu wjeršchnomu za joho Božu hnadu; pschetož wón wot naš wschitku zlu precž wotwobroczi schkodu; wón spodobanjo na naš ma, wón hnadny měr nam wobradža, wscha škóržba je kónce wzała.

2. Młodlichy so cže křwalimy, za twoju cžescž džak damy, zo ty Bóh wschohomócnny sy, kiž zastojišch wschosamy, a mócnje taš regiruješch, zo stanje so, schtož jenož chcešch, o wschohomócnny Božo!

3. D Jězu Khryste, wěcžny Syn Boha wěcžneho Wótca, ty sy zjednajcy Boži hněw naš wumóhš z toho klecža. D jehnjo Bože, Bóh a Knjez, kiž sy ty našche hrěchi nješš, smil so, škysch našchu próstwu.

4. D Ducho swjaty, pomhaj nam, ty tróšchtarjo wschěch zrudnych; njedaj tom' złomu djablej š nam, budž našcha pomoc křudnych; precž wobrocž wot naš horjo wschě, wschu nuzu a wschě straschnoscže, na to spěwamy: amen.

8.

Tón wěrnny wopor škuscha nam, kaž Malachias džěšche